

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 352, die wat langer uitvalt dan gebruikelijk, zo'n 40 minuten. Miles Davis maakte op 5 oktober 1951 zijn eerste LP, de eerste echte, niet 3-minutenstukje: waarvan er dan een stuk of zes één kant van een LP vormden, maar met muziek die niet aan een tijdslimiet was gebonden. Officiëel was de standaard 18 minuten per kant, dus 36 voor een plaat, deze duurt meer dan 47 minuten. ~~U~~ U hoort hem compleet, vorige keer twee stukken, nu de rest, vijf. Ik doe dit compleet draaien bij uitzondering, omdat deze LP een mijlpaal in de carrière van Miles Davis is, ^{en} een mijlpaal in de jazzgeschiedenis vanwege de conceptie ook. De her-uitgave van 1973 werd ~~ook~~ 'Conception' genoemd, naar het eerste stuk van de session overigens, de oorspronkelijke titel van de LP was 'Dig' ^{naar} een ander stuk, en als de 'Dig-LP' van Miles is hij de geschiedenis in gegaan. Miles Davis, hoewel fysiek en kwa carrière in de meest kritieke periode van zijn leven, was op die dag in elk geval in behoorlijke conditie, zijn muziek gaat hier in de richting die hem rond 1955 aan zijn eerste echte grote populariteit zou helpen. Een lichtvoetige stijl, melodieus, harmonieus, een indringend direct herkenbaar geluid, niet meer te vergelijken met de volle ronde ~~St.Louis~~ St.Louis-toon van Shorty Baker, zijn eerste inspiratie, of de snelheid, volume en hoogte à la Dizzy Gillespie, zijn latere idool, te horen op de Parijse opnamen van '49. Zo zou het tussen 1954 en '60 zijn, nu is hij op weg. Miles Davis-trompet, met Jackie McLean-alt, Sonny Rollins-tenorsaxofoon, Walter Bishop Jr.-piano, Tommy Potter-bas, Art Blakey-drums. En niet meespeelend, maar ~~ook~~ wel in de studio: Charlie Parker. Dit is van Miles Davis "Denial".

Miles Davis All Stars: Denial (Miles Davis)
A/laatste - ~~5~~ - Prestige PR 5004

5:37

"Denial", 3e stuk van de session, 2e eigen thema van Miles Davis. Hij kwam er met 4, nu: "Bluin'".

Miles Davis All Stars: Bluin' (Miles Davis)
B/laatste - 9:55 - idem

De blues "Bluin'". Het vierde eigen thema van Miles Davis, hij maakte het op het accoordschema van "Sweet Georgia Brown", werd het titelstuk van de oorspronkelijke uitgave, snapt u. Maar het kan ook betekenen: luister hier eens even naar. "Dig".

Miles Davis All Stars: Dig (Miles Davis)
A/2 - 7:32 - idem

*Conceptueel
ook bekend
als 'Descepties'*

"Dig", 4e en laatste eigen stuk van Miles Davis voor deze session. Het eerste was van George Shearing, ~~was~~ een typisch jazzstuk, de laatste twee respectievelijk een klassieke ballad en een toenmalige popsong. Die ballad had hij al vaak met Charlie Parker, zoals gezegd bij de session aanwezig, gespeeld: "My old flame".

Miles Davis All Stars: My old flame (Johnston, Coslow)
B/2 - 6:32 - idem

En na "My old flame" tenslotte een popsong van Harold Arlen waarmee met name Nat 'King' Cole veel succes had: "It's only a paper moon".

Miles Davis All Stars: It's only a paper moon (Harold Arlen)
A/3 - 5:26 - idem

"It's only a paper moon", laatste stuk van de eerste Miles Davis LP-session, voor Prestige in NYC, 5 oktober 1951. Miles Davis-trompet, Jackie McLean-alt, Sonny Rollins-tenorsax-foon, Walter Bishop Jr.-piano, Tommy Potter-bas, Art Blakey-drums. U hoorde de complete session van de Miles Davis All Stars zoals die oorspronkelijk werd uitgebracht op een Prestige LP getiteld 'Dig', ~~was~~ liet ik ^u de ~~chronologische~~ ^{opnamen in} chronologische horen. Volgende keer, dat is op vrijdag 2 januari want komende week is er geen NOS Jazz, muziek uit de eerste Blue Note-session van Davis, 1952. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 352, MDR.

Wijgorde

0 0 0 0 0 NA 112374
39:12
op 16.10.86